

AKROPOLITANEC

— ZA BOLJŠEGA ČLOVEKA IN BOLJŠI SVET —

www.akropola.org

FILOZOFIJA

KULTURA

PROSTOVOLJSTVO

AKROPOLITANEC

JUNIJ 2025 | ŠT. 113

NOVA AKROPOLA | kulturno društvo
www.akropola.org

Wolfova 8, 1000 Ljubljana
070 601 651, 059 78 02 11
info@akropola.org

Tyrševa 7, 2000 Maribor
040 709 955
maribor@akropola.org

Odpiralni čas:
ponedeljek–četrtek 18.00–22.00

Ime revije: *Akropolitanec*
Založnik: Kulturno društvo Nova Akropola, Wolfova 8, Ljubljana
Odgovorni urednik: Stjepan Palajsa
Uredništvo: Andrej Praček, *urednik*, Nija Androjna, *grafično oblikovanje*, Barbara Krasnik, *prevodi*
Leto, mesec in številka izdaje: junij 2025, št. 113, mesečnik
Kontaktne podatki: akropolitanec@akropola.org
ISSN 3023-9486

B E S E D A U R E D N I K A

Ta mesec Nova Akropola Slovenija praznuje svojo trideseto obletnico. To je jubilej, ki ga obeležujemo skozi vse leto, v slavnostnem mesecu pa mu posvečamo tudi pričujočo številko revije. Na ta način vam, zvestim bralcem, odpiramo vrata v zakulisje dogajanj, iz katerih se rojeva tudi ta revija.

V starem Egiptu je obred Heb-sed pomenil svečano obnovo moči faraona v njegovem tridesetem letu vladanja. Tudi sami se zavedamo, da se življenje v formalnem smislu ne razvija linearno, temveč se mora nenehno obnavljati. Po zgledu egipčanske tradicije tridesetletni jubilej dojemamo kot priložnost za osvežitev svojih fizičnih in duševnih moči – za pomladitev.

Pomladitev pa ne pomeni opustitve začetkov, temveč nasprotno – povezavo z lastnimi duhovnimi koreninami in ponovno obuditev idealov, ki jih lahko nato s svežino izražamo v skladu z vsakokratnimi potrebami in možnostmi.

Smo vizionarji in protagonisti tega časa. Imamo izzive in imamo smer. Naša pot vodi k skupni, boljši prihodnosti – je pot povezovanja.

Hkrati spodbujamo vsakogar, da sledi svojemu srcu in najde svojo lastno pot. Poti so različne, vsaka izmed njih pa je sestavljena iz posameznih etap. Čeprav med številnimi kratkoročnimi cilji ni vedno videti povezav, pravijo, da je končni cilj vseh poti – ta skrivnostni cilj – skupen. Zato bi morale biti vse poti med seboj tudi harmonične. To je nekaj, za kar si lahko prizadevamo.

Na vsakem koraku se zato zavedajmo svoje medsebojne sorodnosti in spoštujmo naravne razlike; neprestano raziskujmo, da bi bolje razumeli sebe, druge in življenje; ter se razvijajmo – napredujmo, da bomo skupni cilj tudi dosegli.

Naše današnje sanje so vizija prihodnosti, ki se lahko uresniči. Kako in kdaj – pa je odvisno od angažiranosti vsakega izmed nas.

Andrej Praček, *urednik*

V TEJ ŠTEVILKI:

- INTERVJU: POGOVOR OB 30. OBLETNICI NOVE AKROPOLE SLOVENIJA 4
- ČLANEK: ČESA ME JE FILOZOFIJA NAUČILA? 10
- 30 LET NOVE AKROPOLE: JUBILEJ OBNOVE 12
- V RAZMISLEK ... : ATEISTIČNI MIT O STVARJENJU 19
- HUMOR 20

VESELA FIZIKA NA ART KAMPU

OD ČETRKA, 26. JUNIJA, DO SOBOTE, 28. JUNIJA NAS LAHKO
NAJDETE V MESTNEM PARKU V MARIBORU,
NA FESTIVALU ART KAMP!

POGOVOR OB 30. OBLETNICI NOVE AKROPOLE

OB 30-LETNICI DELOVANJA NOVE AKROPOLE V SLOVENIJI SMO SE POGOVARJALI Z DOLGOLETNIM PREDSEDNIKOM DOMAČE IZPOSTAVE MEDNARODNE FILOZOFSKE ŠOLE, STJEPANOM PALAJSO. V POGOVORU SMO ODPRLI TAKO OSEBNE KOT ŠIRŠE TEME — KAKO JE FILOZOFIJA LAHKO ŽIVLJENJSKA PRAKSA, KAJ POMENI SKUPNOST ISKALCEV IN ZAKAJ DANES SVET BOLJ KOT KDAJ PREJ POTREBUJE FILOZOFIJO.

KDAJ IN KAKO STE SE SPOZNALI Z NOVO AKROPOLO?

Z Novo Akropolo sem se srečal leta 1981 v Zagrebu. Dolgo sem iskal odgovore na življenjska vprašanja, ko sem "po naključju" prišel na predavanje o starem Egiptu, ki ga je vodila Jelena Sikirić. Takoj sem začutil, da to ni bilo običajno predavanje – bilo je nekaj živega, pristnega, z globokim smislom.

Prijavil sem se na *Tečaj praktične filozofije* in takoj prepoznal, da sem našel nekaj, kar nagovarja mojo notranjost.

Jelena, ki je študirala psihologijo v Parizu, je idejo Nove Akropole prinesla v Jugoslavijo. Ustanovila jo je v Zagrebu, od tam pa se je hitro razširila po vsej Jugoslaviji in vzhodni Evropi – v tedanjo Češkoslovaško, Rusijo, Ukrajino, Romunijo, Madžarsko ...

Skozi ta, prva predavanja, se je zbrala skupina mladih, predanih viziji novega in boljšega sveta ter človeka – ne le kot ideala, ampak kot nekaj, za kar si je vredno prizadevati živeti in to graditi.

KAKŠNI SO BILI ZAČETKI NOVE AKROPOLE V SLOVENIJI?

Nova Akropola je bila v Sloveniji uradno ustanovljena leta 1995. Že prej so se občasno odvijala posamezna predavanja, a šele tistega leta smo začeli z rednimi tedenskimi srečanji.

STJEPAN PALAJSA IN VODJA MARIBORSKE IZPOSTAVE ANDREJ PRAČEK.

Sam sem tedensko prihajal iz Zagreba v Ljubljano, ostal tri dni, nato pa se vračal nazaj. To so bili res zanimivi časi – brez sredstev, brez lastnega prostora, brez udobja. Vse je bilo novo, polno izzivov, a tudi veselja, predanosti in občutka, da gradimo nekaj pomembnega.

Letos, leta 2025, praznujemo 30 let delovanja Nove Akropole v Sloveniji. V tem času smo izvedli na tisoče predavanj, delavnic, tečajev, izletov in različnih kulturno-filozofskih dogodkov. Soustvarili smo prostor, kjer lahko posameznik išče modrost, raste kot človek in se povezuje z drugimi, ki si želijo podobno.

Poleg Ljubljane imamo danes aktivno središče tudi v Mariboru. Obe enoti sta polni življenja, polni aktivnosti, ki združujejo filozofijo, kulturo in prostovoljstvo.

Sam vodim Novo Akropolo v Sloveniji že 30 let – in vsako leto je prineslo nove izkušnje, nove pustolovščine, nove korake na poti iskanja boljšega človeka in boljšega sveta.

ALI LAHKO OPIŠETE POMEMBEN TRENUTEK ALI OSEBO, KI VAS JE GLOBOKO NAVDIHNILA IN ZARADI KATERE STE SE ODLOČILI DEJAVNO SODELOVATI V NOVI AKROPOLI?

Da, to je zagotovo Jelena. Pri njej sem videl izjemen entuziazem in pogum pri širjenju filozofije. Že takrat je bila to oseba, ki je ni moglo nič ustaviti, popolnoma se je razdajala za ideale, ki jih je zastopala.

Kasneje, ko sem spoznal še ustanovitelja Nove Akropole, profesorja Jorgeja Ángela Livraga, se je pravilnost moje izbire potrdila. Rekel bi, da sta ti dve osebi najbolj zaznamovali moje življenje kot sta živa zgleda filozofije, o kateri sta govorila.

JELENA SIKIRIĆ

JORGE ANGEL LIVRAGA,
USTANOVITELJ NOVE AKROPOLE.

Profesor Livraga je bil zame zgled filozofa. Čeprav je bil preprost in navaden človek, daleč od stereotipne podobe filozofa z dolgo brado, je iz njegovih besed izžarevala moč – moč idej, o katerih je govoril. Takrat sem začutil, da filozofija ni mrtva, da še vedno živi in da filozofi še hodijo po svetu.

In da ideje – velike, močne, filozofske, moralne in duhovne ideje – še vedno obstajajo, svet pa jih nujno potrebuje. Svet brez teh idej ne more napredovati. Ne le materialno ali tehnološko, ampak predvsem na globoki človeški, smiselni ravni.

Spoznal sem, da je mogoče uresničiti sanje – in da sanje ne smejo ostati le sanje. Tudi če je pot težka, jih je vredno udejanjiti. Sanje so slutnje srca – slutnje, ki kažejo na nekaj globoko resničnega. In naloga človeka je, da jih skozi svoje življenje uresniči.

NA KAJ STE PONOSNI V TEH LETIH DELOVANJA?

Ponosen sem na vse delo, ki smo ga opravili, na vse, kar smo ustvarili, in predvsem na naše člane, ki sodelujejo v teh aktivnostih. Na tiste, ki so zvesto in z odgovornostjo prevzeli del poslanstva, da ta ideal ne ostane le zgodba za kratek čas, ampak da se ukorenini, da pusti sled in služi ljudem.

Naše aktivnosti in predavanja niso zasnovana le za posredovanje informacij. So življenjska, iskrena, obračajo se na tisto globoko, humano v vsakem človeku. Če to uspemo prebuditi vsaj pri nekaterih — je to velik uspeh. In na to sem zelo ponosen.

Hvaležen sem našim članom za njihovo energijo, čas in zavest, ki so jih posvetili delovanju Nove Akropole. Po vseh teh letih lahko rečem, da sem srečen človek — ker vidim, da je v Sloveniji zgrajena filozofska šola, ki je dobro zasidrana, dobro osmišljena, ki se je potrdila skozi 30 let svojega obstoja v Sloveniji. Da ta šola ni samo prazno besedičenje, ampak da ponuja močan življenjski ideal, ponuja načine, skozi katere človek lahko raste, ponuja polja, na katerih člani lahko razvijejo svojo kreativnost in se izrazijo.

Vem, da ta ideal oblikuje značaj. Vem, da so naši člani postali boljši ljudje. Ne le boljši, tudi močnejši. Ne le močnejši, tudi modrejši — s svojo vizijo življenja, s sposobnostjo povezovanja z drugimi, z več psihične in življenjske stabilnosti.

To so stvari, na katere sem ponosen.

KAJ PRAVZAPRAV JE NOVA AKROPOLA?

Nova Akropola je mednarodna filozofska šola, ki deluje že več kot 70 let in je danes prisotna v več kot šestdesetih državah po svetu.

Delovanje v njej je prostovoljno, kar pomeni, da smo svobodni in neodvisni od političnih, verskih ali ekonomskih vplivov. To je zelo pomembno, saj nam omogoča, da ohranjamo odprtost duha in se osredotočamo na to, kar je zares bistveno — na iskanje modrosti in razvijanje človeka.

Naš program predavanj in aktivnosti temelji na povezovanju vzhodnih in zahodnih učenj. Pri nas filozofije ne ločujemo na "vzhodno" ali "zahodno" — zanimajo nas univerzalne resnice, ki so skupne vsem velikim tradicijam človeštva.

Program vključuje zelo širok spekter: filozofijo, zgodovino, znanost, umetnost, psihologijo in simbolizem. Tečaj praktične filozofije, ki ga pogosto predstavimo kot prvi korak, je pravzaprav samo uvod. Za tiste, ki želijo raziskovati globlje, se odpre pot v filozofsko šolo na klasičen način.

V Novi Akropoli filozofijo razumemo tako, kot so jo nekoč — kot način življenja. Ne gre za to, da samo zbiramo znanje, ampak da ga znamo praktično uporabiti v vsakdanjem življenju. Filozofija nas uči, kako postati močnejši, boljši in plemenitejši človek. Kako se bolj zavestno, bolj pogumno in bolj modro soočiti z izzivi, ki nam jih prinaša življenje.

LETNI TABOR ČLANOV NOVE AKROPOLE.

PREDAVANJE NA WOLFOVI V LJUBLJANI.

ZAKAJ JE FILOZOFIJA TAKO POMEMBNA?

Zato ker si vsi postavljamo temeljna vprašanja o življenju: "Kaj smo? Od kod prihajamo? Kam gremo?"

V vsakem človeku živi neka globoka potreba, nek notranji nemir, ki nas spodbuja k iskanju odgovorov. A ne potrebujemo le odgovorov. Potrebujemo vizijo življenja — jasno pot, po kateri bi lahko hodili. Potrebujemo moč in pogum, da to pot tudi uresničimo. Potrebujemo ljubezen, potrebujemo smisel, da bi lažje živeli in da bi našemu vsakdanu dali globljo vrednost.

To ni le radovednost, to je naša potreba. Sprašujemo se: ali je življenje le neko nesmiselno in naključno nizanje dogodkov, ali pa ima vse skupaj globlji pomen? Hrepenimo tudi po svobodi. Toda kaj je prava svoboda? Iščemo srečo. Pa vendar — ali jo je sploh mogoče doseči? Soočamo se z bolečino. Kako se spoprijeti s psihično bolečino, z notranjimi stiskami?

V nas je tudi vprašanje o duhu in duši. Ali obstaja nesmrtna duša? Smo res le telo, ali smo nekaj več? Če smo nekaj več, kaj zares smo?

Nenazadnje nas zanima tudi, kaj se zgodi po smrti. Ali bom živel naprej? Ali obstajata raj in pekel? Kaj je Bog?

In prav tukaj je vrednost filozofije. Uči nas, kako se soočiti s temi vprašanji, kako oblikovati odgovore in kako živeti smiselno, polno, pogumno in dostojanstveno življenje.

Ne daje nam le znanja, ampak tudi vizijo, notranjo moč in orientacijo, da lahko kot celovita človeška bitja stopamo po poti življenja.

Filozofija bi morala biti tista, ki daje odgovore na temeljna vprašanja človekovega bivanja, a hkrati od nas tudi nekaj zahteva: da spremenimo svoj način življenja, da si zavestno vzamemo čas za razmislek, tako kot je nekoč rekel že Sokrat — že 15 minut na dan, posvečenih filozofiji, lahko veliko spremeni.

V današnjem svetu nam ne pomaga zgolj filozofija teoretičnega razpravljanja — potrebujemo življenjsko filozofijo, ki jo znamo uporabiti tukaj in zdaj. Potrebujemo filozofijo, ki nas pripravlja na vse okoliščine in na vse čase. Nauči nas, kako razviti zrel in resen odnos do kriz, do življenja kot celote. Nauči nas aktivnega odnosa do življenja in nas opogumi, da se z izzivi soočamo zavestno, z notranjo močjo.

Filozofija ni namenjena le peščici izbranih. Vsakdo mora imeti možnost, da si zgradi svoje lastno mišljenje, da postane bolj svoboden, da išče svojo srečo in najde svoj smisel.

DELAVNICA SODELOVANJA V NOVI AKROPOLI V MARIBORU.

ŠPORTNI IZLET ČLANOV NOVE AKROPOLE.

Zato tudi naša predavanja niso strogo akademska ali intelektualna. Ne seciramo pojmov v nedogled. Predavanja so usmerjena k praktičnosti — k uporabi filozofije v vsakdanjem življenju. Ni pomembno, da vemo vse, kaj je rekel Platon, pomembno je, kako lahko Platon meni danes pomaga, da lažje hodim po svoji življenjski poti. Seveda to ne pomeni, da stvari banaliziramo. Filozofijo predstavljamo na razumljiv način, a ohranjamo njeno globino.

In ne izogibamo se tistim temam, ki jih navadno odrivamo na stranski tir — govorimo o Bogu, smrti, reinkarnaciji, karmi, duši. Prav v teh temah se pogosto skrivajo globoki odgovori, ki jih vsak človek išče.

V filozofiji ni prepovedanih tem. Pomembno je, da jih odpremo — z odprtim umom, z iskrenim srcem in z voljo do raziskovanja.

ALI IMATE JASNO VIZIJO DELOVANJA NOVE AKROPOLE V PRIHODNOSTI?

Da, vse jasnejša postaja vizija Nove Akropole kot gibanja, ki uresničuje tri temeljna načela:

Prvo je spoznanje o enakosti, bratstvu, o dejstvu, da so vsi ljudje med seboj povezani. Temelji na prepričanju o enkratnosti in pomembnosti vsakega človeka. Na zavesti, da ima vsak človek enako vrednost, da ima vsak pravico do notranje svobode – pravico, da izrazi samega sebe.

Želimo, da ta resnica postane nekaj samoumevnega, nekaj univerzalno priznanega. Želimo da se ta ideal prepozna, da se ga ljudje zavedajo, da vsak začuti svojo lastno pomembnost, veličino, svoje temeljno duhovno bistvo.

Drugi cilj je povezovanje z univerzalno modrostjo, ki je pod različnimi zunanji izrazi prisotna v vsaki resnični religiji in v vsakem pravem filozofskem učenju – s preučevanjem religij, filozofij, duhovnih sistemov, pa tudi umetnosti, znanosti ... Gre za željo po spoznanju, po razumevanju lastnega mesta in vloge v svetu in za prodiranje v globlje razumevanje smisla in zakonitosti celotnega obstoja.

Tretji cilj je notranji razvoj – razvijati svoje potenciale, prebujati notranje moči, svoje duhovne korenine. Te nas ne povezujejo le z drugimi ljudmi in z Zemljo, ampak tudi z vesoljem, z vsem kozmosom. Smo del velike, smiselne in harmonične celote.

Zato mora zavest o tej povezanosti postati naravni del življenja vsakega posameznika. Čeprav smo del celote, ne moremo zares postati del nje, dokler ne postanemo v polnosti svoji – dokler ne spoznamo samih sebe.

Cilj Nove Akropole je torej globoko povezan s človekom kot posameznikom in tudi s človeštvom kot celoto. Ni vezan na noben narod, religijo ali ideološki sistem – niti na samo zunanjo strukturo Nove Akropole. Kajti to, kar šteje, je ideal, ki ga zastopa.

AKROPOLITANCI Z DELAVNICO FIZIKE NA ART KAMPU V MARIBORU.

Ideal, ki ga Nova Akropola zastopa, ni njen lasten. Je ideal vseh velikih filozofskih šol, od Vzhoda do Zahoda, od antike do današnjih dni. Ni vezan na določen čas, narod ali religijo. Je večni ideal – ideal življenja in obstoja, ki izhaja iz samega zakona bivanja.

Dokler Nova Akropola služi temu idealu, je in ostaja prava filozofska šola – šola življenja.

IMATE JASNO KRATKOROČNO VIZIJO NOVE AKROPOLE ZA PRIHODNOST?

Da, vsekakor.

Prvi pomemben cilj v našem kratkoročnem načrtu je postati bolj prepoznavni v našem mikro okolju, predvsem preko našega *Tečaja praktične filozofije*. S tem tečajem želimo ljudem približati modrosti vzhodnih in zahodnih filozofskih tradicij ter jim omogočiti, da najdejo navdih in odgovore na osebna vprašanja in izzive. Vprašanja, o katerih so razmišljali Platon, Buda ali Konfucij, so še danes enako aktualna — vsak med nami se sooča z globokimi, eksistencialnimi vprašanji. Želimo, da čim več ljudi odkrije to bogastvo in spozna filozofijo kot praktično orodje za življenje.

NA DELOVNI AKCIJI PO POPLAVAH 2023.

Druga izmed pomembnih pobud, ki jo trenutno razvijamo, je projekt *Šempeter*. Gre za starorimsko nekropolo, v kateri so ohranjeni izjemni prikazi grško-rimskih mitov in simbolov. Ti motivi so kljub svoji izredni vrednosti v Sloveniji precej nepoznani. Prav zato smo si v Novi Akropoli zadali nalogo, da jih predstavimo širši javnosti, da jih ponovno oživimo in približamo ljudem.

Stari Rimljani so te prizore namenoma postavljali ob ceste, da bi jih mimoidoči lahko videli in se ob njih spominjali ne le svojih prednikov, temveč predvsem idej, ki dajejo življenju globlji smisel, ter jih hkrati opominjali na kratkost življenja in spodbujali k premisleku, kako izkoristiti čas, ki nam je dan.

PREDAVANJE ZA ŠIRŠO JAVNOST V ŠEMPETRU V SAVINJSKI DOLINI.

Človekov notranji svet se v tisočletjih ni toliko spremenil, kot bi morda mislili. Zato je pomembno, da poznamo zapuščino naših prednikov, ki nam mora predstavljati temelje, na katerih lahko gradimo. Večne ideje iščejo svoj izraz v različnih oblikah skozi vse čase in tako preko spoznavanja lastnih korenin spoznavamo globine sebe.

Tretji projekt, ki ga razvijamo, je povezovanje filozofije s športom. Mednarodna Akropola je ustanovila *Šolo športa*, kjer telesna vadba ni le skrb za fizično kondicijo, temveč del celovitega pristopa k človekovemu razvoju — povezovanje telesa, duše in duha.

VZPON NA KALŠKO GORO.

Četrty poudarek pa je namenjen večji vključenosti umetnosti v naše filozofsko delo. Glasba, na primer, ima izjemno moč — nagovarja naše srce na način, ki presega besede, in nas vodi od fizičnega sveta prek čustvenega k duhovnemu. Bila je temeljni element že v Konfucijevi šoli, in prepričani smo, da ima lahko enako pomembno vlogo tudi danes.

NASTOP ZBORA OB PROSAVI.

V prihodnjem obdobju želimo tudi ponovno oživiti našo založniško dejavnost. Načrtujemo izdajo novih knjig, s katerimi želimo širiti duh filozofije kot življenjske veščine.

Nenazadnje pa si prizadevamo, da bi Nova Akropola postala prostor, kjer se lahko srečujejo ljudje vseh generacij — mladi in starejši. Prostor skupnega ustvarjanja, povezovanja in iskanja odgovorov na tista globoka, eksistencialna vprašanja, ki so skupna vsem nam.

ČESA ME JE NAUČILA FILOZOFIJA?

ANTONIN VINKLER
PRESEDNIK NOVE AKROPOLE BOLGARIJA

Verjetno moramo vsi filozofi redno odgovarjati na vprašanja, kot je: "Za kaj potrebuješ filozofijo?" Danes si zastavljam isto vprašanje – zakaj jo potrebujem v svojem življenju? Česa me je naučila? Ker me je naučila več stvari, bom nekatere od njih navedel tu:

- kaj je moje Sonce in kateri so moji planeti,
- karmično "bančništvo",
- duhovna matematika,
- upravljanje svojih notranjih strojev,
- izrekanje dobrodošlice in slovesa,
- da je dajanje pomembnejše od pridobivanja.

... duhovna matematika

Iz vsakdanje matematike (vključno z akademsko) smo se naučili, da je tri več kot ena in sto več kot dvajset. Tako smo navajeni na vzvišenost kvantitete, da radi sprejmemo nekaj kot resnično preprosto zato, ker mnogi ljudje to vidijo kot resnično, le redki pa trdijo nasprotno.

Filozofija me je naučila, da resnica ni stvar količine, temveč kakovosti. Pomembne resnice v življenju niso krompir in jih ni mogoče meriti z materialno lestvico.

Filozofija me je naučila, da ima ena sama oseba, ki pozna resnico, večjo težo – ne glede na število ljudi, ki verjame zmotnim pogledom.

... da upravljam svoje notranje stroje

Vsak človek spozna, da za upravljanje kateregakoli instrumenta ali stroja – od zobne ščetke do avtomobila – potrebuje usposabljanje.

Filozofija me je naučila, da obstajajo notranji instrumenti in stroji, ki jih še zdaleč ne izkoriščamo v celoti. Lahko bi rekli, da je to podobno, kot če bi imeli najdražji fotoaparati, a bi fotografirali le v samodejnem načinu – včasih bi naredili lepe fotografije, včasih grde, najpogosteje pa tiste v sivem območju povprečnosti.

Filozofija mi je pomagala spoznati svoje instrumente – domišljijo, spomin, pozornost, pa tudi največje potenciale – pravičnost, samokontrolo, ljubezen, inteligenco, disciplino, zmernost itd. Še naprej me uči, kako jih razvijati in izboljševati njihovo uporabo v vsakdanji praksi. Danes sem v "ročnem načinu", "slike" pa, čeprav še niso pripravljene za razstavo, postajajo vse jasnejše.

... karmično bančništvo

Iz ekonomskega bančništva vemo, da je za veliko stvari potrebno plačilo, da obstajajo popusti in promocije, a žal tudi kraje, goljufije in preusmerjanje denarnih tokov brez vednosti delničarjev.

Filozofija me je naučila, da v bančništvu življenja, kjer so plačilne metode naša energija, sreča, znanje, naši odnosi itd., velja eno preprosto pravilo: prej ali slej bomo plačali ceno za vse, kar smo storili, rekli ali mislili ... In za tisto, česar nismo storili, rekli, mislili, čeprav bi lahko – tudi tako, da ne bi kdo vedel za to.

Filozofija me je naučila plačevati s skromnostjo in radodarnostjo, ne da bi karmične "bankirje" obtoževal krivice. Naučila me je tudi sprejemati plačila s hvaležnostjo, ne da bi jih pričakoval ali zahteval.

... izrekanje dobrodošlice in slovesa

Vsak človek, ki živi svoje življenje, pozdravlja številne nove ljudi, dogodke, kraje, naloge, priložnosti, izzive ... Nanje se odzovemo kot na nepričakovane (Otrok je zdaj že odrasel!), pretresljive (Zunaj je sneg!), sumničave (Smeji se!) in nesrečne (Spet je ponedeljek ...). Skratka, – večine ne pozdravimo na normalen način, kaj šele s pozitivnim odnosom.

Filozofija me je naučila pričakovati vedno več novih stvari v svojem življenju. Razkrila mi je, da ne živim na otoku, ampak na morju. Ker sem na ladji, plujem vsak dan in vsako noč, zato ni možnosti, da ne bi naletel na nove poglede. Naučila me je, da lahko imam vero in sem hvaležen za to, kar mi prihaja na pot. Filozofija me je naučila videti priložnosti in jim slediti. To je koristno, saj se lahko ozreš nazaj in ne čutiš kesanja.

Naučila me je, da nekatere stvari in nekateri ljudje pridejo v naše življenje le za določeno obdobje ali za določeno lekcijo – in ko je konec, izginejo. S tem se mi ni treba obremenjevati, ampak biti hvaležen za te lekcije. Kasneje mi je filozofija pokazala tudi to, da sem jaz tisti, ki kliče in privablja nekatere stvari in ljudi v svoje življenje. Zato bom dodal še lekcijo, naj bom previden pri tem, kaj mislim in česa si želim. In tako zdaj vem, da človek v življenju nikoli ne zamudi tistega, česar si najbolj resnično želi ali se najbolj boji.

... da je dajanje pomembnejše od pridobivanja

Materialni svet nas prepričuje, da lahko največ varnosti in največ miru dosežemo s pridobivanjem vedno več stvari, denarja, premoženja, imetja itd. Filozofija mi je pokazala, da je vse to iluzija. Naučila me je, da se na ta način spremenim v mačko, ki lovi svoj rep – nimam ne plena ne miru.

Filozofija me je naučila ljubiti, namesto da bi si želel biti ljubljen. Filozofija me je naučila, naj se ne bojim dajanja. Odkril sem, da imam več, kot sem mislil, in da imam celo stvari, ki jih ne morem nikoli več izgubiti.

... kaj je moje Sonce in kateri so moji planeti

V življenju velikokrat spreminjamo svoje prioritete, včasih

zaradi notranjega premika, spremembe naših vrednot, včasih pa zato, ker nas navdihujejo, spodbujajo ali očarajo drugi ljudje. Razvijamo kariero in vse ostalo je na stranskem tiru, postanemo "fotografi", "športniki" ali "glasniki" "zdravega načina življenja" in vse ostalo zbledi. Ali pa postanemo "strokovnjaki za dobre filme" in vsi drugi poklici so le še drugotnega pomena. Zaljubimo se in os našega življenja se premakne k drugi osebi, postanemo starši in "smisel" življenja postanejo naši otroci ... dokler ne odrastejo in začnemo znova iskati.

Filozofija mi je pokazala, kaj je Sonce mojega življenja in kateri so planeti okoli njega. Pokazala mi je, katera je moja zvezdna os in da se bo vse ostalo vrtelo okoli nje: ljudje, delo, mesta, hobiji, stanovanja, zabava ... Nekateri bodo ostali v svoji orbiti vse življenje, nekateri več let, nekateri pa le nekaj mesecev. Filozofija me je naučila, naj nobenega od svojih planetov ne spremenim v zvezdo, če želim biti resnično srečen, in tudi tega, da zvezde ne spremenim v planet, če nočem biti trajno nesrečen.

Zvezda je moje duhovno življenje in prizadevanje, da ga dosežem, da se naučim živeti kot filozof, da se razvijam kot učenec filozofije, kot zavestno človeško bitje. To je zvezda, o kateri v skrivnostnem besedilu piše, da jo bom življenje za življenjem našel na istem mestu – najbolj mirno in nespremenljivo zvezdo – moj duhovni ideal.

Filozofija me je naučila toliko drugih stvari: verjeti v dobro, kljub vse slabšim svetovnim okoliščinam; verjeti v ljudi, ne da bi bil naiven; se ne zanašati na druge takrat, ko lahko nekaj storim sam; ne vlagati svoje sreče v tisto, kar ni odvisno od mene; in toliko drugih stvari, ampak obdržimo jih za naslednjič.

In zadnji nauk: filozofija me je naučila biti hvaležen, saj mnogih stvari ne morem upravljati sam. Zahvaljujem se vsem učiteljem v svojem življenju, ki so me vodili in me še vodijo na tej poti modrosti, ki ji pravimo filozofija. Zahvaljujem se jim za vse trpljenje, ki sem se mu z njihovimi nasveti izognil, in za vse zaklade, ki sem jih našel z njihovim vodstvom.

Filozofija je ljubezen. Filozofija je vse.

JUBILEJ OBNOVE

Znati se preporoditi pomeni znati se očistiti, tako kot to počne ptica Feniks, ki se očiščuje in obnavlja v ognju, ki jo použije, da bi se nato znova rodila, vsakokrat močnejša in bolj sijoča, potem ko je pustila za seboj stare etape; da bi prešla v druga obdobja življenja, bogatejša za izkušnjo in prinašajoča večje bogastvo, ki ga je mogoče pridobiti iz sedanjosti in prihodnosti.

Delia Steinberg Guzman

DOGODEK OB NAŠEM JUBILEJU

Novo življenje je kot iskra, ki zaneti, kar je pripravljeno goreti. Da bi se razvnelo, potrebuje nežno in stalno sapico. Tleti začne za zastorom dima in negotovosti, ki ga lahko premagata le upanje in vztrajnost. Od prve iskre Nove Akropole v Sloveniji je minilo 30 let in razplamtel se je ogenj, ki ga hranijo goreča srca. Sedaj je čas za obnovo. Kar je odvečnega, ostane kot pepel, plamen, ki živi naprej, pa naj vstane kakor Feniks in naznani novi čas.

Ob tej priložnosti smo v začetku maja gostili največji akropolitanski dogodek na naših tleh do sedaj. Praznovanja se je udeležilo 8 akropolitanskih delegacij iz držav srednje in jugovzhodne Evrope, s katerimi smo doživeli trilogijo prazničnih dogodivščin.

Nestrpno pričakovano prvo srečanje se je odvijalo v četrtek, 1. maja, v prostorih ljubljanske Nove Akropole. Goste je pričakal topel sprejem, na katerem so živahne pogovore in iskrive poglede spremljale poslastice iz domače kuhinje.

Že drugi dan pa nas je čakal izziv, skupaj smo se namreč povzpeli na Veliko planino.

Po jutranjem ogrevanju se je skupina 130 pohodnikov v dolgi kači sprehodila na čudovite ozelenele planote, ki so jih še krasili žafrani. Na končni točki vzpona smo predstavili folklorno uprizoritev prihoda Zelenega Jurija – prinašalca pomladi, pogostili s tradicionalno kulinariko in skupaj z njimi segli po višavah, ne le zunanjih, temveč tudi našega notranjega sveta.

Mnogi gostje so Slovenijo obiskali prvič. V starem jedru Ljubljane smo zato v soboto organizirali ogled, bogate z izročili slovenske kulturne dediščine, za več skupin naših gostov.

Veliki finale praznovanja se je odvil v soboto, 3. maja, zvečer. Da bi proslavili naš jubilej, smo priredili bogat kulturni program. Ujeti v magično vzdušje smo ozavestili pot, po kateri želimo korakati v novi svet, v katerem bodo sanje o svobodi, enotnosti in bratstvu postale resničnost.

A kljub temu, da se zdi ta cilj še daleč, se ob takšnih srečanjih vsakič znova zavemo, da je razlog za veselje že v trenutku, ki nam je dan sedaj.

Hvaležni za vse prijatelje, brate Akropolitance, ki so ta jubilej delili z nami, se veselimo prihodnjega obdobja; izzivov, ki nam jih podarja in radosti, ki se nam nasmihajo že jutri.

(RE)VIZIJA NOVE AKROPOLE

"Moramo ustvariti nov svet, znova moramo ustvariti drugačen svet. Ta ponovna stvaritev drugačnega sveta, novega sveta, se začne z vsakim med nami. Zato tako poudarjamo posameznika, vendar ne egoista, ne posameznika, ki živi le zase, temveč nekoga, ki lahko biva v sožitju z drugimi, ki lahko iztegne svoje roke ne le v znamenje blagoslova, temveč tudi bratsko."

"Če bi sedaj propadel svet in bi izgubili vso svojo znanost, vso svojo umetnost, vso svojo filozofijo, vso svojo književnost, vsa svoja mesta, svoje ceste ... In če bi ostal na zemlji le en človeški par, bi ta znova napolnil svet in vrnili bi se knjižnice, poezija, otroci, slikarstvo, znova bi zgradili Partenon in piramide. Kajti človek nosi v sebi arhetipe celotnega človeštva."

"Želim si, da bi naša dela moškimi in ženskami, ki bodo živeli v prihodnosti, nekaj sporočala. Da svojih dni na tem svetu ne bi odživel brezplodno. Želim si, da bi skozi ta svet potovali pojoč kakor voda. Želim si, da bi zares pustili plodove na svetu, po katerem stopamo, in da bi bila naša dejanja dobrodejna za vse."

In tudi če nas tok zgodovine posrka vase, bodimo kakor voda, ki bo napajala nove rastline, ki bo napajala nove plodove. Prvi, glavni med njimi je – upanje. Znova moramo obuditi upanje."

"Ne ostanimo le pri sanjah ... Prizadevajmo si, da bi zavlado kraljestvo sanj. Prizadevajmo si, da bi se sanje znova uresničile. Naj Cid znova zajaha svojega konja. Naj dame spet tako navdihujejo, kot so nekoč. Naj znova zaživijo heroji. Naj bodo mladi spet mladi,

naj nas razveseljujejo s svojimi pesmimi in šalami. Naj nam starejši spet delijo svoje nasvete. Naj nam stroji služijo. Naj bo narava čista, da bi nas sprejela. Naj se na naša usta prikrade ljubezen, naj nam omogoči, da začutimo košček lepote. Očistimo svet začeni s samimi seboj. Čistost, resnična duhovna higiena, je najboljša oblika umetnosti, njeno udejanjanje pa najboljša obrt."

"Znova se bomo srečali, nad časom, nad prostorom; v resnici smo 'državljeni sveta', moški in ženske, ki lahko začutimo same sebe, začutimo svoje roke, začutimo Boga in se ne sramujemo svetega niti dobrega. Človek, ki ga ni mogoče kupiti z zlatom niti ga ni mogoče udušiti s svincem. To je novi človek."

To je človek, za kakršnega si prizadeva Akropola, človek, ki bo prišel jutri, človek, ki bo poganjal mline Zgodovine z novim vetrom ponovnega duhovnega vstajenja – najglobljo revolucijo med vsemi."

"Ta večer upravičeno zahtevamo drugačno življenje, drugačen svet, svet, v katerem ni vse le materija, kjer imajo prostor tudi sanje, duh, to prgišče slave, za katero prosimo. Ne prosimo za napoleonsko slavo, prosimo za majhno prgišče notranje slave, majhno prgišče notranjega dostojanstva, prosimo za drugačno obliko sožitja, drugačne odnose, drugačno kortezijsko, drugačnega človeka in svet, ki ni le nov, temveč tudi boljši, to pomeni svet, ki je drugačen od tega, v katerem živimo danes."

– **Jorge Angel Livraga, ustanovitelj Nove Akropole (odlomki iz člankov in predavanj)**

ATEISTIČNI MIT O STVARJENJU

Ko govorimo o mitologiji, se običajno sklicujemo na zgodbe, ki jih pripovedujejo religije, da bi razložile in posredovale svoja bistvena prepričanja o resničnosti sveta in njegovem delovanju. Toda današnji najbolj priljubljen mit o stvarjenju ne izvira iz ene od religij, temveč iz ateističnega materializma, sistema prepričanj, ki prevladuje med tako imenovanimi izobraženimi sloji. Ta mit o stvarjenju prav tako posreduje svoja bistvena prepričanja o resničnosti sveta in njegovem delovanju. To je čudovit mit o stvarjenju!

Pā je resničen? Nič bolj kot katera koli druga zgodba, ki jo ljudje pripovedujejo, da bi razumeli svet okoli sebe ...

Pripoveduje nam naslednje:

Pred davnimi časi, v tako davni preteklosti, da si je ne moremo predstavljati, je v vesolju lebdela ogromna kamnita krogla. Ni imela imena, ni imela namena, bila je samo tam, vrtela se je okoli ognjene krogle helija. Več let je lebdela, tiha in mirna, dokler se nekega dne ni zgodilo nekaj izjemnega. V oddaljeni kot skale, v lužo prvobitnih atomov, je udarila strela in njen električni naboj se je združil z atomi v luži, da bi ustvaril prve gradnike življenja! Hura!

Ena za drugo so se beljakovine začele povezovati v kemijski romantični zgodbi in glej – prvi enocelični organizem! To je prvo živo bitje – ena celica, skupaj z vsemi gradniki in DNK. Vse, kar je potrebovala za poselitev Zemlje. Naprej, beljakovine! Bodite plodne in se množite.

In tako je po srečnem (ali nesrečnem) naključju ta izjemna celica lahko preživela težke razmere na skali in se razmnožila, torej podvojila, in napolnila lužo s svojimi številnimi tovarišicami, s čimer je sprožila začetek tekme življenja.

Žal pa je bil sistem podvajanja celice pomanjkljiv. Občasno je prišlo do naključne mutacije. In te mutacije so ovirale sposobnost celice za preživetje. Vendar so po nekem srečnem naključju te iste naključne mutacije celico naredile še boljše od svojih prijateljic, kar ji je omogočilo, da je preživela druge celice in prenašala svoje gene.

Slava naključnim mutacijam! Te naključne mutacije so namreč celici omogočile ne le preživetje, temveč tudi razvoj čudovitih novih lastnosti in sposobnosti. Naključje za naključjem. Le vprašanje časa je bilo, kdaj se bo pojavila mehka bombažna kroglica, bleščeča pajkova mreža, melodična slavčkova pesem; in le vprašanje časa je bilo, kdaj se bo enocelični organizem iz komaj vidne, primitivne celice, ki lebdi v prvobitni juhi, spremenil v misleče, čuteče, ustvarjalno in idejno človeško bitje! Naj živi naključje!

Kaj je lepota v tem svetu naključnosti in boja za preživetje? Načini razmnoževanja. Pravičnost? Homeostaza. Dobro? Mehanizem preživetja, podvržen napakam. Resnica? Fikcija.

– Gilad Sommer

Po teoriji evolucije so se kokoške
razvile iz dinozavrov ...

**SPOMNI SE,
KDO SI!**

*Kaj nam znanost
govori o kreaciji?
In o evoluciji?*

Mit ali resnico?

*Buda, Krišna, Mark
Avrelij, Konfucij,
Platon, Helena
Petrovna Blavatsky
... se strinjajo s
kolektivnim dopustom.*

*Na svidenje spet
jeseni!*

**Naši glavni protagonisti s Tečaja praktične
filozofije imajo odmor od prišepetovanja
našim inštruktorjem po svetu ...**

TEČAJ PRAKTIČNE FILOZOFIJE

KAKO NAREДИTI FILOZOFIJO UPORABNO TUKAJ IN ZDAJ?

Z neprestano in zavestno uporabo filozofskih načel.

Filozofija ni le skupek abstraktnih idej; je močno orodje za preoblikovanje našega vsakdanjega življenja, naših odnosov in našega pogleda na svet.

ZAČNIMO S SAMOREFLEKSIJO.

Vzemimo si čas, da se zazremo vase, da izprašamo svoja prepričanja, vrednote in obnašanje. To je začetek spoznavanja samega sebe, zavest o samemu sebi pa je prvi korak k pozitivnim spremembam.

NATO RAZVIJAJMO VRLINE.

Pogum, velikodušnost, iskrenost, sočutje – to so univerzalne vrednote, ki presegajo različne kulture in časovna obdobja.

Vadimo te vrline na vseh področjih svojega življenja, od vsakdanjih odnosov do najpomembnejših odločitev.

POLEG TEGA, IŠČIMO ZNANJE.

Filozofija nam ponuja v raziskovanje bogastvo modrosti.

Berimo, preučujemo, sprašujemo ... A ne pozabimo: znanje ima vrednost le, če je uporabljeno. Pretočimo filozofske nauke v oprijemljiva dejanja.

DELOVANJE JE KLJUČNI DEJAVNIK.

Ni dovolj razmišljati; spomnimo se, da filozofija ni le intelektualna, temveč tudi praktična in izkustvena. Ne gre samo za poznavanje idej, ampak tudi za življenje v skladu z njimi. Z vsakodnevno uporabo postanemo filozofi, ki iščemo modrost v vsakem trenutku in vsaki izkušnji.

In zato – poskušajmo živeti filozofijo tukaj in zdaj!

Udeležimo njene nauke v vsakdanjem življenju, spreminjamo sebe in svet okoli sebe na bolje.

Tečaj praktične filozofije zajema najpomembnejša učenja tradicionalnih filozofskih šol Vzhoda in Zahoda, ki so bila namenjena vseživljenjskemu oblikovanju človeka.

TEME PREDAVANJ:

- PRAKTIČNA FILOZOFIJA
- VIDNA IN NEVIDNA NARAVA
- NOTRANJI BOJ (DUHOVNOST INDIJE)
- VLOGA BOLEČINE (ETIKA BUDIZMA)
- NOTRANJI DIALOG (MISTIKA TIBETA)
- ČLOVEK KOT DRUŽBENO BITJE (KONFUCIJ)
- UMETNOST ŽIVLJENJA V DRUŽBI
- IDEALNA DRŽAVA (PLATON)
- UMETNOST ZLATE SREDINE (ARISTOTEL)

TEČAJ SE ODVIJA ENKRAT TEDENSKO OB ISTEM TERMINU, V TRAJANJU DVEH ŠOLSКИH UR)

TEČAJE ZNOVA ZAČENJAMO JESENI.

IZPOLNITE PRIJAVNICO IN OBVESTILI VAS BOMO O TERMINU:

[HTTPS://AKROPOLA.ORG/TECAJ-PRAKTIČNE-FILOZOFIJE/](https://akropola.org/tecaj-prakticne-filozofije/)

OBNOVA NI SPREMEMBA, TEMVEČ PONOVA OBUDITEV
VREDNEGA, PRESEGANJE IZKUŠENJ, KI NISO VEČ POTREBNE,
MENJAVA INŠTRUMENTOV IN PONOVA OŽIVITEV CELOTE IN
VSAKEGA MED NAMI.

JORGE ANGEL LIVRAGA

www.akropola.org